

[Ingerlise Koefoed]

også godt, at de svar, vi har fået, er præget af nogle bestemte menneskers ønske på Nationalmuseet og ikke svarer til de ønsker, der ligger hos det samlede personale, som vel også må have en indflydelse på museets udvikling.

Det er helt rigtigt, som det er blevet sagt her – det har jeg været inde på før – at antallet af direkte afskedigede er faldet betragteligt i dette efterår. Man trækker måske pinen lidt længere ud. Hvor længe? Men det kan også godt være, at man måske lægger et blidt pres på nogle ældre medarbejdere for at få dem til at gå før tiden. Jeg vil i hvert fald gerne i kulturudvalget have oplyst, hvor mange mennesker det drejer sig om, der enten bliver afskediget eller går frivilligt nu eller om kortere eller længere tid. Under alle omstændigheder betyder dette en varig udtynding i det personale, der skulle være med til at gøre museet modent til at overtage de formidlingsopgaver, som man altså bl.a. har fået penge udefra til at udføre.

Så må jeg i øvrigt, sige – for igen en enkelt gang at nævne ordet »sponsor« heroppefra – at man får en lidt uhyggelig fornemmelse af fremgangsmåden med Nationalmuseet i denne tid, man får en lidt uhyggelig fornemmelse af, hvordan sponsorpenge kan komme til at påvirke udviklingen inden for en institution. Den del af institutionen her, som får sponsorpenge, skal vokse, blomstre og udvikles, mens den del, som ingen sponsorpenge får, bliver betragteligt nedprioriteret, og det i sig selv kan gøre, at nogle af os bliver noget betænkelige ved al den snak om, at sponsorpenge naturligvis ikke skal komme til at gribe ind i de basale funktioner i kulturlivet.

Hr. Bernhard Baunsgaard bad om lidt mere klarhed, og det har jeg som sagt også gjort. Og efter at jeg har fået de første svar i kulturudvalget, som var svævende, løse og uklare – hvis skyld det så har været, skal jeg ikke blande mig i, jeg står ikke her for at bebrejde nogen den måde, de har svaret på – har jeg stillet nogle yderligere uddybende spørgsmål. Jeg kan for hr. Bernhard Baunsgaards skyld og af hensyn til opklaringen af nogle af de ting, der skal ske – der er mere, og vi kan få dette bilag oversendt til kulturudvalget – læse op, at der i en overgangsperiode kun kan gennemføres Bredeudstillinger, hvis der kommer betydelige tilskud udefra, at særudstillingsvirksomheden i Prinsens Palæ

vil så godt som ophøre, at samtlige faglige specialområder under Nationalmuseet vil blive berørt af beskæringer, dog især forskningsudgravninger fra yngre jernalder og vikingetid i Lejre, Gudme og Jelling, Nationalmuseets konsultative bistand til Kirkeministeriet, indsamlings- og undersøgelsesvirksomhed med hensyn til bondekulturen, som er et fagligt specialområde under 3. afdeling, Dansk Folkemuseum, området Sydasiens, som henhører under 4. afdeling, Etnografisk Samling, forskning og formidling inden for det nærorientalske, egyptologiske område, det mosegeologiske område og Nationalmuseets deltagelse i arkæologiske nødudgravninger, og den gennemførte reduktion i bevaringsplanen rammer bl.a. nyopstilling af museets samlinger og konservering af museumsgenstande. Der er nedskæringer på det populære Frilandsmuseum og meget mere. Jeg skal sørge for, at vi i kulturudvalget kan få sagen bedre og yderligere belyst, end vi hidtil har fået.

Jeg beklager, at et flertal i Folketinget ytrer stor kærlighed til Nationalmuseet, samtidig med at de ikke vil støtte, at det skal kunne bevare og udvikle sin virksomhed.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg er nødt til at sige, at jeg ikke roste SF for at være et konservativt parti. Det, jeg prøvede at sige, var, at SF er et parti, der ikke vil udvikle og forandre. Jeg sagde: et parti, der vil bevare alting, som det er. Og det er ikke noget konservativt parti, for et konservativt parti går ind for at forandre for at bevare, så tingene kommer i forandring i pagt med tiden. Der kommer det med rødterne ind. Det, som ikke forandrer sig, visner bort, og det, der visner bort, har døde rødder. Det, der drejer sig om, er fornyelse og forandring, og det er de to ting, vi håber på at kunne kombinere med Nationalmuseet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ak ja, der sker noget. Nu er socialisterne blevet, jeg ved ikke, om man kan bruge ordet reaktionære. De vil i hvert fald bevare alting, som det er. Og de Konservative vil have det hele lavet om.